

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15, pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumeră și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se înapoiază.

Sibiu, 17 Aprilie st. v.

Dilele aceste s'a petrecut în Englitera un lucru în aparență neînsemnat, care, privit mai de aproape, ni se prezintă ca simptom al unei foarte însemnate schimbări petrecute în spiritul societății moderne. Parnell s'a lăpădat de Fenieni.

Fenienii, o ligă secretă, care avea odinioară foarte mulți membri între Irlandezii din Englitera și din America de nord, vor să desfacă Irlanda de Englitera și să proclame republică.

Deoarece-înseși Irlandezii sunt risipiți, desorganizați și prea slabi, pentru-ca să poată încerca realizarea acestei idei prin o victorie reputată în câmp deschis asupra Engliterii, Fenienii au început mai ales de pe la 1863 o luptă purtată prin ascuns terorizând societatea engleză cu asasinat politic, incendii și cu mine de dinamită, astfel că adversarii cauzei irlandeze nu mai erau siguri de viața și de avutul lor.

Ca să scape Englitera de această luptă socială, Gladstone s'a pus prin Parnell în înțelegere cu elementele mai moderate ale Irlandezilor, oameni, care au luat, precum se vede, angajamentul, de a desorganiza liga feniană, dacă Irlanda va fi declarată țeară autonomă, cu parlamentul ei propriu. Gladstone a primit condițiunea aceasta și i-a și prezentat parlamentului englez un proiect în acest sens, dar proiectul n'a obținut majoritatea, și dimpreună cu acest proiect a căzut și Gladstone, care acum susține alătura cu Parnelliții cauza irlandeză față cu actualul guvern englez, care este hotărât a lua măsuri represive contra Irlandezilor.

Deși luptă pe terenul legal, Parnelliții sunt, dacă nu chiar membri ai ligei feniene, oameni aprobați și susținuți de liga aceasta. Ceea-ce le asigură influența este presupunerea, că ei dispun de liga feniană, pot, precum vor, să curme ori să deslănțuească lupta de subminare socială. Și Gladstone s'a unit cu dinșii și le-a făcut cancesiuni, pentru-ca să-i determine a curma lupta, să-i redea Engliterii printr'înșii pacea internă.

Dilele aceste Gladstone a fost acusat, că s'a unit cu oameni, care au proclamat incendiul și asasinatul în maximă de stat, și „Times“ a publicat o scrisoare subscrisă de Parnell, în care se aprobă un asasinat politic. Parnell neagă autenticitatea acestei scrisori și desavuează în toată forma liga feniană.

Aceasta e fapta în aparență neînsemnată, care sunt acum câțiva ani nu s'ar fi putut petrece, fără-ca Parnell să fie asasinat ca trădător față cu cauza Irlandezilor.

E sentimentul comun al popoarelor din Europa, care condamnă atât liga feniană, cât și procedurile actualului guvern englez față cu Irlanda: sub presiunea acestui sentiment de condamnare s'a produs chiar în mijlocul poporului englez un curent favorabil cauzei irlandeze și chiar în mijlocul Irlandezilor un curent pentru respingerea ligei feniene. Acum, când nu mai sunt izolați, când opiniunea publică a Europei, ba chiar și o parte din opiniunea publică a Engliterii se pronunță în favorul lor, acum, când se luptă alătura cu Gladstone, unul din cei mai distinși oameni de stat ai Engliterii, acum Irlandezii speră și ei, că luptând cu mijloace legale și în câmp deschis vor obține mai mult decât prin lupta urmată prin ascuns și punându-se în conflict cu întreaga societate modernă.

Prin aceasta nu s'a desorganizat, se înțelege, liga Fenienilor, dar alătura cu partidul de „Home-rule“, care acum o respinge, a devenit impotentă și urgisită chiar și de Irlandezi. Mai sunt încă între Irlandezi oameni, care nu cred, nu speră și sunt însetați de răzbunare. Căci e un fost ministru englez, Harcourt, care ne spune, că într'un timp scurt 1,250.000 de oameni au murit în Irlanda de foame, 3,500.000 au fost alungați de pe pământul muncit de dinșii și 4 milioane au trebuit să pribegască. Urma unor nenorociri atât de mari este mânia și ura neîmpăcată. Dar partea cea mare a oamenilor uită lesne trecutul și se preocupă mai mult de viitor, și pacea reintră chiar și în sufletul unui Irlandez alătura cu speranța unui viitor mai scutit de nenorociri ca cele din trecut.

Și dacă până chiar și între Irlandezi a ajuns la prevalență convingerea, că prin mijloace neiertate nu se poate obține nimic în lumea modernă și că în lumea aceasta numai acela poate să ajungă departe, care se luptă cu hotărâre bărbătească în câmp deschis, și dacă până chiar și între Englezi a pătuns sentimentul, că este o margine, preste care nu poate nimeni să treacă, fără-ca să provoace indignațiunea lumii întregi, atunci alte popoare mai puțin izolate și mai bine situate ca Irlandezii sunt stupide, dacă nu știu, cum au să-și susțină cauza, și alte state mai slabe ca Englitera își pun în joc existența, când nu vor să asculte glasul timpului.

Parnell spune adevărul, când se lăpădă de Fenieni. Întocmai precum Gladstone combate pe actualul guvern, pentru-că voește să ferească Englitera de o subminare socială, Parnell combate fenianismul, pentru-că voește să-i ferească pe Irlandezi de o luptă, în care ar pute să fie striviți.

Correspondență din Viena.

Viena, 27 Aprilie n. 1887.

Afacerea Schnäbele, care provocase așa de mare neliniște, nu va duce probabilmente la război, căci Franția e foarte decisă să nu lase să fie scoasă din calmul și rezerva sa. Nu încapă însă nici o îndoială, că a avut Germania intențiunea să provoace pe Franția. Eată cestiunea, precum am explicat-o de mai multe ori în jurnalul D-Voastre: Germania scie foarte bine, că Franția atât milităresce, cât și diplomaticesce nu e încă pregătită, și de aceea ar voi să profite de ocaziune, spre a se răfui încă odată cu ea. Cestiunea Schnäbele e o provocățiune germană la adresa Franției; nu e prima provocățiune și nici nu va fi ultima.

Rolul Franției față cu aceste provocățiuni nu poate fi altul, decât a se înarma cu o răbdare de fier și a aștepta în liniște până-ce momentul favorabil va fi venit.

O nouă grupare a relațiunilor puterilor e în preparățiune în întreaga Europă.

Aceasta nu va rămâne fără influență și asupra structurii politice în Austria.

Și precum Franția trebuie să aștepte cu răbdare, de asemenea și celelalte popoare, care pun speranța lor în noua grupare, trebuie să aștepte cu sange rece întrarea iminentei reacțiuni.

Victoriile germanismului din 1866 și 1870 au doborât pe Franția, au divizat dualistic pe

Austria și au dus influența germană până la Balcani și la gurile Dunării. Reacțiunea din contră a avut deja de mult loc în Franția, ca și în Austria, în Rusia în România, Sârbia și în Bulgaria.

Chiar în Germania însăși se face remarcabilă o reacțiune contra stăpânirii prusiene și deputatul guelfist Brüll abia în sesiunea din urmă a „Landtag“-ului prusian a spus principelui Bismarck: „Eu lupt cu vizir deschiș pentru dreptul unei națiuni călceate“. Pentru-ce prințul de Hessa n'a putut să se țină pe tronul bulgăresc? Pentru-ce opozițiunea contra regelui Carol ia astfel de dimensiuni? Pentru-ce tronul regelui Milan se clătină? Dacă ne dăm bine seama de motivele tuturor acestor fapte, și dacă aducem în combinațiune cu aceste adâncă nemulțumire, care e în Austria, Franția și Rusia, apoi vom fi pe deplin clari cu noi asupra punctului, la ce grupare se lucrează în Europa, și care elemente sunt dispuse la o cooperare în unire.

Toți aceia în Austria și afară de Austria, care sunt nemulțumiți cu *statu-quo*-ul actual, trebuie să incline a-și da mâinile.

Aceasta e o alianță naturală și care e neapărată.

Față cu alegerile, care vor avea loc în Ungaria, aceste fapte trebuie ținute bine înaintea ochilor.

Câți deputați români vor trece la alegerile următoare, e indiferent, numărul nu e important.

Însă important e, ca deputații să formeze un club, care să fie organul competent și legal al poporului român, care să se constituie ca atare și să iasă în mâinile sale întreaga conducere politică.

Dacă acest club al deputaților români ca organ al poporului român va decide să intre în dieta din Budapesta sau nu, aceasta e o cestiune de mai apoi, fie această deciziune ori-cum va fi, și sau în dieta din Budapesta sau afară din aceasta.

Totdeauna numai acest club al deputaților naționali va avea dreptul să vorbească și să lucreze în numele poporului român în fața Austriei, precum și în fața întregii Europe. Renegații și slugile guvernului nu cutoază, și dacă vor fi numai trei deputați naționali, acești trei deputați vor fi reprezentațiunea legală a poporului român.

Așa a fost tactica tuturor partidelor naționale, care au obținut ceva.

Situațiunea în Austria și în Europa e de astfel, încât toate acele elemente, care nu sunt mulțumite cu *statu-quo*, trebuie să se organizeze spre a pute înfrunta în mod eficient votul și influența lor.

Massele neorganizate nu contează.

Nu mai o organizațiune de partid firmă poate să obțină mari succese naționale.

Foiața „Tribunei“.

Mincinosul.

Comedie în 3 acte
de Carlo Goldoni.

Actul III.

(Urmare.)

Scena V.

Leliu și Pantalone.

Leliu. — Dragă tată, tocmai pe d-ta te căutam.
Pantalone. — Coconășul meu, veniși tocmai la timp. Ean spune-mi, cunoscși la Neapole pe un oare-care domn Masainello Capezzali?

Leliu. — L-am cunoscut foarte bine. (Acesta scie toate aventurile mele, n'aș voi să-i scrie ceva tatăl meu.)

Pantalone. — Este el un om cum se cade? Un om sincer și cu inima deschisă?

Leliu. — Era, da, dar' acum nu mai e.

Pantalone. — Nu? Dar' pentru-ce?

Leliu. — Pentru-că s'ermanul a murit.

Pantalone. — Când a murit?

Leliu. — Înainte de a pleca eu din Neapole.
Pantalone. — Nu sunt trei luni, că ai plecat din Neapole?

Leliu. — Tocmai.

Pantalone. — Voesci să-ți dau o veste bună? scumpul tău amic, domnul Masainello, a reinviat.

Leliu. — Ei! Nu se poate.

Pantalone. — Privește; acesta este scrisul seu?

Leliu. — Nu, nu, nu e scrisul seu. (Ba de, că e al lui, ce dracul poate să scrie!)

Pantalone. — Ești sigur, că nu e scrisul seu?

Leliu. — Sunt foarte sigur Și apoi, dacă a murit.

Pantalone. — (Sau, că aceste hârtii sunt false, sau, că fiul meu este mincinosul mincinosilor. Trebuie să întrebuițez șiretlic pentru a descoperi adevărul.)

Leliu. — (Sunt curios de a scie, ce cuprinde această scrisoare.) Dragă tată, lasă-mă să observ mai bine, dacă eu cunosc acel scris.

Pantalone. — Domnul Masainello, nu este așa, că e mort?

Leliu. — E mort negreșit.

Pantalone. — Dacă este mort, s'a isprăvit; să lăsăm treaba asta la o parte și să venim la alt ceva. Ce ai făcut doctorului Balanzoni?

Leliu. — Lui? nimic.

Pantalone. — Lui nimic; dar' ficei sale?

Leliu. — Ea 'mi-a făcut mie ceva.

Pantalone. — Ea ție? Ce dracu a putut să-ți facă?

Leliu. — M'a încântat, m'a orbit, și mă tem să nu mă fi vrăjit.

Pantalone. — Cum? Ce fel?

Leliu. — Ieri spre seară mă duceam pentru afacerile mele. Ea mă vede dela fereastră și abia mă vede, se și înamorează de mine; căci nu știu cum se face, dar' în obraji mei este un nu știu ce, ce înamorează pe toate femeile. Ea m'a salutat cu un suspin. Eu, care când ved pe o femeie suspinând, cad mort, m'am oprit să o privesc. Ean închipuiesce-ți! Ochii mei s'au întâlnit cu ai sei. Eu cred, că în acei doi ochi are două vrăji; par'că m'a străbătut cu o săgeată, nu a mai fost nici o scăpare.

Pantalone. — Dar' ușor te mai poți prinde tu în laț. Și i-ai făcut tu o serenadă?

Leliu. — Ean gândesce-te, i-s'a făcut din înțemplantă o serenadă, eu m'am oprii, s'o ascult, copilița a creșut că eu am adus și am lăsat muzica și pe cântăreți să cânte.

Pantalone. — Și cum ai putut să nascocescei, că după serenadă ai fost în casa lor?

Leliu. — În casă deu că am fost; eu nu spun nici odată minciuni.

Pantalone. — Și ai cinat cu ele?

Leliu. — Cinat cu ele. Să-ți spun adevărul, da, tată, am dată trebură.

Pantalone. — Și n'ai avut atâta minte, să nu-ți iai așa multă îndrăzneală față cu nisce fete rămase singure acasă?

Leliu. — Ea m'a invitat și eu m'am dus.

Pantalone. — Și crezi că unui om înșurat i-se cuvin asemenea lucruri?

Leliu. — Așa e, am făcut rău; nu o voi mai face.

Pantalone. — Înșurat ești dar' de sigur?

Leliu. — Dacă cumva nu 'mi-o fi murit nevasta mea.

Pantalone. — Și pentru-ce să moară?

Leliu. — Poate muri din nascere.

Pantalone. — Dar' este abia în a șeslea lună.

Leliu. — Poate să aborteze.

Pantalone. — Dar' ean spune-mi: Scii tu cine este domnișoara Rosaura, cu care ai vorbit și la care ȳci că ai fost în casă?

Leliu. — Este ficia doctorului Balanzoni.

Pantalone. — Da, așa e. Este aceea, pe care aȳi dimineață ȳi-o propusesem de soție.

Leliu. — Pe ea?

Pantalone. — Da, pe ea.

Leliu. — 'Mi-ai vorbit de ficia unui Bolognez.

Pantalone. — Da, doctorul Balanzoni este Bolognez.

Leliu. — (În sine.) O, drace, ce-am făcut!

Pantalone. — Ce ȳci? Dacă erai liber ai fi luat-o de soție?

Leliu. — O da, din toată inima. Dar', tată dragă, nu o lăsa să-ȳi scape; nu deslega contractul; liniștește pe domnul doctor; să împacă-m și pe ficia. Nu pot să trăiesc fără de ea.

Revistă politică.

Sibiu, 17 Aprilie st. v.

O telegramă ce o primiram alaltăieri din Viena împărtași, că Monarchul nostru a conferit „Velerul de aur“ ministrului de externe Kalnoky. Nu ne vom înșela, dacă din această înaltă distincțiune vom concluda, că Monarchul aproabă și e de acord cu pacinica politică de până acum a contelui Kalnoky. Și în faptă de mult n'a existat în Austro-Ungaria un ministru al afacerilor externe, care se bucuie în o măsură atât de mare ca și contele Kalnoky de încrederea Monarchului și al corpurilor reprezentative totodată.

Dacă ne gândim în toată serioșitatea, cât de îngrijitoare a fost în timpul din urmă situația politică, de ce caractere critice au fost multe dintre raporturile, care ating foarte de aproape monarchia noastră și ce nesiguranță exista chiar în acele interese vitale ale noastre, după această distincțiune trebuie să primim convingerea, că contelui Kalnoky i-a succedat, a contribui la lămurirea și întoarcerea spre bine a raporturilor generale.

Greutățile, ce stau în calea înțelgerii comerciale politice între Austro-Ungaria și România, nu sunt tocmai puține. Eată ce scrie în această privință corespondentul din Bucuresci al ziarului „Neue Freie Presse“:

Nu sunt numai cestiuni de tarif, care facilitează încheierea unui provisoriu între România și Austro-Ungaria, ci și în cestiunea exportului de vite române și a convenției veterinare ce stă cu acela în legătură e de a se însemna un punct, cu privire la care pretențiunile de garanță ale României stau brusc în fața celor ale Austro-Ungariei. România are anume nedumeriri, de a acorda autorităților de graniță austro-ungare controla veterinara-polițiană pentru vitele ce poliția română le declară de sănătoase și sunt menite a se exporta în Austro-Ungaria. O persoană, ce stă foarte aproape de ministrul-president Brătianu, și care la amintirea acestor nedumeriri făcuse atentă, că o asemenea controlă e în toate convențiile veterinare prevădută, admise îndepărtarea faptică a Austro-Ungariei, de a pretinde controlă și observă în toată hotărîrea, că pentru cazul, că s'ar tracta numai de o convenție austriacă-română, nici nu s'ar opune nimeni acestei pretențiuni. Ungaria e însă pe terenul exportului de vite concurentul României și de aceea e de temut, că cu privilegiul controlăi veterinare polițiane ce ar avea să o facă organele de graniță maghiare se vor avea în vedere interesele concurenței ungurești mai mult, decât România poate să iee răspundere față cu pretențiunile juste ale exportatorilor sei de vite. Cu un cuvânt: Oamenii se tem de șicane ungurești la graniță și spre motivarea acestor temeri se face provocarea faptului ce nu se mai poate nega, că nădăd mult un transport de porci sănătoși fū respins de către poliția veterinară ungară.

Cu privire la afacerea Schnäbele nimic nou. Ambasadorul francez Herbert Bismarck și tot cam atunci sosiră în Paris și actele de instrucție

germane. În curînd vor avea deci să urmeze expuneri hotărîte despre rezultatul examinării actelor din amîndouă părțile, cu toate că „Norddeutsche Allgemeine Zeitung“ spune deja, că nu mai încapă îndoeală, că Schnäbele a fost arestat pe pămînt german. Înainte de a se constata aceasta și din parte franceză, controversa nu se va rezolva. Dar' în sfîrșit e bine, că tot lucrul nu e altceva, decât o controversă.

Sinodul archidieceșan din Sibiu.

(Raport special al „Tribunei“.)

Sedinta V dela 16/28 Aprilie.

Ieri avu Metropolitul Miron o zi caldă. O interpelațiune ce o prezentase deputatul A. Niccoară către Î. P. S. Părintele Metropolit în calitate de presidiu al fundațiunii Șaguna în privința nedistribuirii ajutoarelor votate de comitetul administrativ al fundațiunii pentru ajutorarea bisericii și școlilor sărace și expunerea de motive în felul „juvenil“ al dlui Niccoară trebuia să excite în mare măsură nervozitatea Înalte Preasfinției Sale; ce e drept, nici sinodul nu rămase nesurprins de limbajul, până acum neobișnuit în sinoadele noastre, ce l-a folosit dl Niccoară în reflexiunile sale la răspunsul presidiului.

Răspunsul presidiului și reflexiunile deputatului Niccoară ținură 1 oră și jumătate și astfel nu e mirare, că dintre obiectele ce erau la ordinele zilei numai puține putură să se rezolveze în ședința de ieri.

Ședința se deschise la 10 oare înainte de amiază și se începă cu autenticarea protocolului ședinței premergătoare. După aceasta prezentă presidiului două rapoarte despre „Fundațiunea Andronic“ și cererea arhivarului consistorial Ioan Rău pentru votarea unui adaus de 200 fl. la leafa sa. Cele două rapoarte se transpuseră comisiunii financiare, ear' cererea Părintelui Rău comisiunii organizatoare.

Presidiul făcă apoi cunoscut răspunsul telegrafic al Alteței Sale imperiale, Archiducelui Albrecht la gratulările ce i-le-a făcut sinodul cu privilegiul serbării jubileului seu de 60 de ani de serviciu. Răspunsul fū adresat presidiului și e de următorul cuprins: „Excelenței, Voastre și celorlalți ce participă la sinod cea mai deoblegătoare mulțumită pentru felicitările ce mi-s'au făcut. Albrecht“.

Concediile cerute se acordară pe întreaga sesiune deputaților Abs. Todea, George Danilă și Alexiu Olariu.

Petițiunile ce se prezentară, se predară toate comisiunii petiționare.

Și acum veni la rînd interpelațiunea deputatului Niccoară:

„1. Are cunoscință Înalțul Presidiu al fundațiunii Șaguna, cumcă ajutoarele votate de comisiunea administrativă a fundațiunii Șaguna-ene la anul 1883 și anume 3204 fl. pentru biserici, ear' 1602 fl. pentru școale sărace, — la 1884 2740 fl. pentru biserici, ear' 1620 fl. 50 cr. pentru școale serace, la anul 1886 3384 fl. pentru biserici ear' 1692 fl. pentru școale serace, cumcă toate aceste ajutoare votate — precum arată actele sinodale — o sumă cam de 18,853 fl., de loc nu s'au distribuit?

„Are consistorul scire oficială despre votarea acestor ajutoare și anume avută a cunos-

cință oficială la anul 1883, 1884, 1885 și 1886 când s'au votat aceste ajutoare?

„2. Conșins este Înalțul Presidiu despre triste urmări ale acestei trăgănări față cu biserica și școala noastră?

„3. Care sînt cauzele trăgănării, și ce mijloace a întreprins Înalțul Presidiu, pentru-ca cererile pentru ajutoare din anii 1883 până 1886 stante sesiune să fie expedate și asignarea la cassa archidieceșană făcută, spre a face cu puțință imediată ridicare a banilor?

„4. Ce dispozițiuni a luat Înalțul Presidiu al comisiunii administrative Șagunaene, ce dispozițiuni a luat Înalțul Presidiu al consistorului archidieceșan și ce garanță ne dă Înalte Preasfinția Voastră, ca arhiepiscopul nostru, cumcă trăgănări nu vor mai obveni, biserica și școala noastră preste tot nu va mai pătîmi, organele centrale vor funcționa regulat?

„5. Cum se împacă procederea nepunerii în activitate a fundațiunii Șaguna-ene cu intențiunile marelui fundator?

Din cauza lipsei de spaț vom urma mîne cu continuarea acestei ședințe.

Afacerea Schnäbele.

Incidentul dela Pagny ține încă și acum spiritele într'o continuă iritațiune. Cu toate că e mai mult ca sigur, că un conflict între Franția și Germania din incidentul dela Pagny nu se va născă, afacerea pășese foarte încet spre rezolvare. Cele mai nouă sciri ne spun, că atât din partea Franței cât și a Germaniei bunăvoința nu lipsește de a aplană afacerea cât mai în grabă. O depeșă din Berlin spune, că scirea, că Papa i-s'ar fi îmbiat mijlocirea lui în afacerea Schnäbele se desminte categoric. Mai departe spune depeșă, că asupra lui Schnäbele s'a adunat un material de acușăție foarte grav, așa încât condamnarea lui ar fi mai pre sus de orice îndoeală, dacă va ajunge înaintea Reichsgericht-ului; se crede însă, că pentru a liniști pe Franția, Schnäbele va fi pus pe picior liber. Guvernul german consideră cestiunea de drept ca fiind rezolvată din punctul lui de privire, de vreme-ce s'a constatat prin nouele cercetări, că arestarea a avut loc pe teritoriu german; cu toate aceste guvernul german este înclinat a ordona eliberarea lui Schnäbele, dacă Franția încă va dovedi moderațiune și voință de împăcare. Rapoartele între cabinetele din Berlin și Paris până acum nu apar tulburate, căci cercurile hotărîtoare din Germania nu pot și nici că voese a face responsabil pe ministrul Goblet pentru limbajul lui Rochefort și al altor țiare radicale. Este de tot neîntemeiată scirea, că Franția ar fi pretins extradarea lui Schnäbele. Franția s'a mulțumit până acum cu a da pornire unei cercetări obiective a faptului. — „Magdeburger Zeitung“ asigură, că Schnäbele ar fi mărturisit, că la instigațiunea lui Boulanger s'a pus în legătură cu Alsat și Loreni, pentru a câștiga sciri importante militare. Deputatul Antoine încă apare greu compromis și se crede, că nu va mai lua parte la „Reichstag“. — „Politische Nachrichten“ cred, că cestiunea e încă nelămurită: a venit ori nu Schnäbele pe teritoriu german la provocarea unui funcționar german, e de o mare importanță. Foaia amintită aproabă părerile corespondentului din Paris al lui „Times“, că o astfel de provocare ar fi egal unui *sauf conduit* și că prin urmare arestarea lui Schnäbele nu poate fi susținută, dacă el a venit pe teritoriu german la provocarea sau invitarea unui funcționar german. — O depeșă din Paris spune, că și acolo se desminte scirea, că Papa ar voi să intervină în cestiunea Schnäbele. „Liberté“ publică următoarea scire din Berlin: Contele Herbert Bismarck se exprimă față cu Herbertte: „Tatăl meu dorește o grabnică și corectă rezolvare a cestiunii.“ Cu un cuvînt Herbert Bismarck a dat cele mai pacifice deslușiri. — „Temps“ crede în o rezolvare grabnică și corespunătoare demnității Franței. — „National“ spune: că circulă faime, că Schnäbele ar fi pus deja pe picior liber. — O notă a „Agenței Havas“ spune, că ar exista motive pentru a crede, că guvernul german dorește a accelera rezolvarea incidentului dela Pagny. — După o depeșă din Berlin, afacerea pare a lua un curs liniștitor așa, încât prin o grabnică rezolvare a afacerii trimiterea actelor germane la Paris ar deveni prisoare. O depeșă din Paris trimisă lui „Neue Freie Presse“ sună: Astăzi dimineață a sosit o depeșă dela Herbertte, care încunoscîtează pe guvernul de aici, că actele din Metz ar fi deja în mâinile cancelarului german, și că de seară vor fi expedate la Paris. După toate câte se aud aici, un arangement pacinic al afacerii se poate aștepta aproape cu siguranță; numai asupra timpului domnesce diferență de păreri. Pe cîtă vreme unii cred, că afacerea va pute fi rezolvată între astăzi și mîne, alții o așteaptă numai pe la sfîrșitul săptămîinii.

Credința, că afacerea se va rezolva pacinic, a dat privilegiu la suirea cursurilor la bursă. — În sfîrșit mai primese din Berlin „Neue Freie Presse“ următoarea depeșă: Cu privire la afacerea Schnäbele „Kreuzzeitung“ scrie următoarele: „Cercurile guvernamentale din Berlin cred afacerea Schnäbele de terminată, deoarece-ce s'a constatat din destul, că arestarea s'a întîmplat pe teritoriu german. Și în cercurile diplomaților străini, această privire a lucrurilor este împărțită. — Versiunea, că afacerea ar fi terminată, apare cam grăbită; este însă adevărat, că după pornirea de acum afacerea este pe calea rezolvării. Cât privește modul aplanării, cercurile hotărîtoare nu cred exclusă posibilitatea, că dacă s'ar fi comis vre-o transgresiune din partea organelor polițienesci cu privilegiul arestării cu toate momentele grave, care rectifică corectitatea arestării din punct de vedere al dreptului internațional, Schnäbele va fi eliberat. Că aceste vor fi adevărate, până acum nu s'a putut constata. Din nou se desminte din Metz într'o scrisoare către „Kölnische Zeitung“, că Schnäbele a fost sedus pe teritoriu german; căci el însuși s'a rugat pentru o întrevorbire cu comisarul german.

Corespondență particulară

a „Tribunei“.

Oradea-mare, 25 Aprilie 1887.

Ca creștin drept-credincios, precum altădată așa și în Dumineca Florilor am fost de față și eu la serviciul dăeșc în biserica noastră catedrală de aici. Îmi plăcea să ved cum în timpul nostru, poreclit liberal, când mulți, chemați nechemăți, pretind a fi la înălțimea cultului moderne prin aceea, că timpul așezat de biserică pentru pocăință, le place a-l folosi pentru de a-și stîmpera și mai departe setea de plăceri și îmbuibări, — se află un număr considerabil de Români, cari își împlinesc din inimă datorința creștinească.

Pus pe gânduri evlavioase, îmi aduceam aminte cu plăcere de vremile, când mă învăța dulcea mea mamă a dice rugăciunile. Fie-i memoria binecuvîntată, că numai și numai ea a fost factorul hotărîtor, care a plantat în inima mea fragedă simțul iubirii de religie, națiune și patrie. Și dus departe pe astfel de gânduri dulci și neuitate, deodată mă treziiu ca din o dulce ațipire, când vedui stînd înaintea altarului doi tineri pentru hirotonire.

La întrebarea, că cine sînt tinerii respectivi, îmi dîse un prieten: primul e A. A., al doilea F. S. Auînd pomenirea acestor nume cunoscute, îmi închipuiam fericirea și îndestulirea lor; dar' spunîndu-mi-se și aceea, că cel de al doilea se hirotonese ca celib, numai decât îmi trecu toată ilusia, ba m'ajunseră nise gânduri mult apăsătoare: cum se nu te ajungă astfel de gânduri, când seim cu toții, că cea mai mare parte a inteligenței române de astăzi, sînt mlađite eșite din tribul lui Levi, și eu în present mă mir mult, că ce poate fi cauza, de tinerii nostri teologi de ađi îmbrățișează celibatul? Eu la aceasta ca Român în loc să mă bucur, mă întristez mult.

Acum e anul, de când un alt tînăr iubit și stimat în multe cercuri românesce asemenea s'a făcut călugăr. E constatat, că reverenda călugărescă nu este atât de tenace, ca să nu străbată prin ea patimile și slăbiciunile omenești; destulă dovadă ne dau despre aceasta călugării din Arad, Beiuș etc., dintre care nu puțini sînt numai nise flori veștedite în cununa clerului român.

Scrutînd mai înadins cauza, pentru-ce tinerii teologi din diecesa oradană se fac celibi, dăm preste următoarele:

Din informațiuni demne de toată credința constatez, că de o parte cauza sînt coconițele candidate de preotese, dîce candidate, deoarece-ce fetele de preot din diecesa noastră în urmarea statutelor diecesane sînt intabulate pe teologi, așa, că teologul, pe care l-ar trage inima să iee de soție pe cutare fată de mirean, trebuie să solvească o gloabă în bani de 4—600 fl.; ear' de altă parte dotația miseră, de care se împărțesece o mare parte a clerului nostru. E un ce aproape imposibil, ca un tînăr cu salariu de 3—400 fl., la cas de il va tăia inima spre vre-o fată de mirean, să poată plăti gloaba pomenită.

S'ar căsătorii bieții teologi și cu fete de preoți, dar' durere, că precum — nu odată 'mi-s'a dîs — dinsele îndată-ce le-a favorizat soartea, de au călcat în rîstimp de câteva luni trotoarele din cutareva cetate, încep a-și croi nise ilusii prea extravagante. Fac planuri preste planuri, că ce bine le va fi măritîndu-se după cutare vicispan, doctor, avocat etc.; veđi-bine, că pentru ele sînt puțin fiitorii colegi ai părinților lor. Ba dacă au dus-o până acolo, de sciu bate la

Pantalone. — Dar', dacă ești însurat?

Leliu. — Poate-că nevasta mea se fi murit.

Pantalone. — Aceasta este o speranță de nebun. Aibi judecată. Caută-ți de treburile tale. Lasă în pace fetele. Domnișoara Rosaura este liberă, și pentru a da satisfacțiune doctorului, am să te trimit înderēt la Neapole.

Leliu. — Nu, tată, nu, dacă m'ubesci.

Pantalone. — Cum, nu te duci bucuroș să-ți veđi nevasta?

Leliu. — Ah, vrei să mă veđi mort!

Pantalone. — Cum, cum?

Leliu. — Voiu muri, dacă nu-mi vei da pe Rosaura.

Pantalone. — Dar' câte neveste voiesci să ai? Șapte cum fac Turcii?

Leliu. — Una 'mi-e destul.

Pantalone. — Bine, nu ai pe Briseide?

Leliu. — Vai.... Briseide....

Pantalone. — Ce-i, ce-i?

Leliu. — Tată, eată-mă la picioarele tale! (Îngenunchează.)

Pantalone. — Școală-te, ce va să dîcă asta?

Leliu. — Îți cer mi de scuse.

Pantalone. — Pentru-ce? nu sînt supărat de loc.

Leliu. — Briseide este o născocire; eu nu sînt însurat.

Pantalone. — Bravo! domnule, bravo! Cu astfel de minciuni tragi tu pe tată-teu pe sfoară?!

Scoală-te, palavragin, mincinos ce ești! Aceasta este frumoasa școală dela Neapole? Abia venit în Veneția, și înainte de a vedē pe tată-teu, te legi de persoane, pe care nu le scii cine sînt; le spuni că ești Neapolitan, Don Andrubale de Castel d'Oro, bogat, milionar, nepot de principii, puțin lipsește, chiar frate de rege?! Născocesci mi de netrebnicii pe socoteala a două copile oneste și cum se cade; și ai ajuns să înșeli și pe șermanul teu tată! fi spuni că ești însurat la Neapole: scornești pe Briseide, pe Don Policarpiu, ciasonicul de buzunar, pistolul și faci pe tată-teu să verse lacrimi de bucurie pentru o noră închipuită, pentru un nepot născocit; și mă faci să scriu o scrisoare socrului teu, care era să se oprească pe vecie la posta dela Neapole și să mă facă de rîsul lumii. De unde păcate scoaseși material pentru atâtea scornituri afurisite? Pe omul cum se cade nu-l cunosci din născare, ci din lucrările sale. Creditul negustorului consistă în a spune totdeauna numai adevărul. Credința este cel mai mare capital al nostru. Dacă nu vei ave credință, dacă nu vei ave reputațiune, vei fi totdeauna un om bănuat, un rău negustor, nevrednic de acest tîrg, nevrednic de casa mea, nevrednic de a purta cînstitul nume de Bismarck. (Va urma.)

pian câteva „esdrasuri”, atunci tot mai îndreptăţite se simt de a fumiga pe bieţii teologi.

M'am înfrînat mult, când am auzit pe un preot — tată de familie, — dicînd: „fata mea nu e crescută pentru preoteasă”. Tinerilor români, cari cu multă abnegaţiune şi osteneală vî pregătiţi pentru cariera juridică, medicală etc., aveţi se ştiţi, că o considerabilă parte a coconilor de preot din diecesa oradană vî aşteaptă cu ardoare, pre când veţi fi sîrşit studiul. Ear' voi, tinerilor teologi, cugetaţi bine şi serios înainte de a vî hotărî pentru celibat, nu pîcă-tuiţi contra naţiei noastre şi contra societăţii.

Cine îşi desconsideră tagma sa, se desconsideră pe sine însuşi; o parte din preoţii oradani (mulţumită cerului, că nu mare) o fac aceasta, când pe colegii lor teologi îi află de puţin pentru fetele lor, prin urmare unii ca acestia se desconsideră pe sine înşişi. Apoi coconitele ar face bine, dacă ar medita şi reflecta mai serios asupra timpului, în care trăim şi asupra pretenţiilor, cu cari ne îngrămădesc postulatele societăţii, în care ne întorcem şi în care trebuie să trăim, dacă voim să avem trecere de oameni inteligenţi. x.

Cronică.

Ordinul velerul de aur conferit de cătră Maiestatea Sa mai multor demnitari înalţi, e împreună cu un autograf al Monarhului ce poartă data de 25 Aprilie n. adică ziua iubileului militar al Archiducelui Albrecht. Prin conferirea ordinului tocmai în ziua de 25 Aprilie n. se crede că Maiestatea Sa a voit să dea o distincţiune nouă Archiducelui Albrecht. Acesta posedă ordinul toasonului de aur dela a. 1830 e prin urmare cel mai vechiu cavalier al acestui ordin în Austro-Ungaria.

Numiri militare. Cu 1-a Maiu a. c. au fost numiţi: Alexandru Pop, până acum sublocotenent, de locotenent în rezervă în semibrigada Nr. 21 de infanterie; ear' Sofroniu Comşa, medic civil, de medic superior în rezervă la honveşi.

Iubileul Archiducelui Albrecht în Budapesta. Cetim în „*Budapester Tagblatt*”: „În Budapesta s'a serbat iubileul marelui Archiduce Albrecht, fără leac de ceremonie. Festivitatea consistă în citirea autografului împăratului pe privilegiul edării poruncii de război, aducîndu-se pe calea aceasta cuprinsul autografului la cunoştinţa tuturor soldaţilor ce sînt în garnisoană în Budapesta”. — Apoi mai dică cineva, că nu se expune cel ce serbătoresce din adins iubileul bătrînului mareşal.

Actorul Morrisson a dat ieri prima sa reprezentaţiune pe scena improvizată în sala dela „Împăratul Romanilor” şi în faţa unui public pe cât de mic, pe atât de rezervat. E ceva penibil să vezi un actor cu calităţi mari reprezentînd pe o scenă atât de strîmtă o figură atât de puternică precum e a marelui din Veneţia, şi erau în reprezentaţiunea de ieri seară momente tragice, în care publicul trebuia să-şi stăpînească risul, deoarece-şi nici Shakespeare n'a scris pe Othello pentru scena dela „Împăratul Romanilor”, nici Morrisson nu e făcut, pentru-ca să se mişce pe o scenă atât de strîmtă. Sînt fenomenele calităţii de tragedian ale lui Morrisson: om eroic în dimensiuni extraordinare, înalt, massiv, cu peptul eşi, cu umerii laşi, cu nise mîni grele şi mari, cu capul cît o baniţă, cu o mască tare ca bronzul, cu nise mari ochi albastri şi cu o voce puternică, de care se sgaude şi cea mai mare sală de teatru, Morrisson nu încapă în scena dela „Împăratul Romanilor”. — Dară chiar şi în acest cadru strîmt Morrisson e apariţiune, care vrea să fie vîdută, şi acela, care a putut-o vedea şi n'a vîdută-o, are cuvinte de a regreta, că nu s'a folosit de ocaziune.

Mine de marmură. În Beiuş de curînd s'a aflat un nou loc de exploatare de marmură, a cărei calitate eminentă sperează la un mare câştig prin exploatare. S'au făcut deja paşi de lipsă, pentru a pune în lucrare în scurt timp exploatarea acestei mine.

Hymen. Dl Romul Pop, din Christian, (lîngă Braşov), teolog absolut gr-or. şi candidat de preotie, de prezent învăţător la scoala capitală din Poiana (lîngă Sibiu), — a doua zi de ss. Pasci a. c. — şi-a încredinţat de soţie pe d-şoara Ana Opriş, fiica parohului gr-or. Nicolau Opriş, din Gârbova (lîngă Mercuria.)

Procesul de presă al „Luptei”. Tribunalul din Bucureşti a condamnat pe directorul diarului „Lupta”, Panu, pentru lesă Maiestate în contumacia la doi ani închisoare şi 5000 lei n. amendă în bani.

Falimente în Sîrbia. Cetim în „*Pester Lloyd*”: Luna lui Martie singură a adus mai multe falimente, decît întreagă compania din toamna trecută, care încă nu a stat sub nescari împregiurări favorabile. Ce îndeamnă de a crede, că situaţia e într'adevăr serioasă, este împregiurarea, că mai virtos firme vechi şi de un renume onest sufer prin aceasta. Mai virtos Niş e cuprins de boala falimentelor, tot astfel oraşele din giurulul Nişului. Dar' apoi şi Pozsarevat, Valjevo şi Belgrad pot dovedi multe falimente. Din norocire rapoartele vanorabile de

credit de până acum au putut să scape aceste oraşe de o derută generală, dar' apoi şi creditul e sdruncinat şi dacă o recoltă bună nu va pute să îmbunătăţească prospectele, atunci *Saison morte* va fi pentru comerul Sîrbiei foarte fatal. Rapoartele înrîntăţite ale monedei, comerul împedat de a merge în Bulgaria şi Turcia, reacţiunea organizaţiei de dare nouă şi neobişnuită şi de aceea apăsătoare, în sîrşit introducerea monopolului de tutun, sare, materii explozibile etc. toate aceste măsuri, care, fără de a fi pregătite paporăţiunea, au fost puse în vigoare, apar ca cea mai de aproape cauză a crizei. În Sîrbia propriu diş se mai spune a fi cauza specială a crizei şi îngrămădirea prăvăliilor cu mărfuri străine, mai ales marfă germană, care au fost aduse în ţeară prin *comis voyageurs* ce năvăliau cu droaia în Sîrbia după deschiderea căii ferate. Se înţelege, că fiind interesat şi comerul austro-ungar, suferă şi el pagube, ear' angajamentul face numai la falimentele din Belgrad şi Niş mai mult ca 10 milioane franci.

Raportul general

al consistoriului arhidiececan gr-or. ca senat bisericesc, prezentat sinodului în şedinţa I dela 24 Aprilie n.:

Preavenerabil Sinod arhidiececan! Consistorul arhidiececan ca senat bisericesc are onoarea, a expune momentele mai însemnate ale activităţii sale în decursul anului 1886 în următorul

Raport general.

I. Numărul şedinţelor, ce a ţinut senatul bisericesc în decursul anului expirat 1886, a fost preste tot de 52, şi anume: ordinare 37, extraordinare 15, ear' numărul exhibitelor, întrate în resortul acestui senat, a fost preste tot de 2008 piese.

Din acestea s'au rezolvat, partea cea mai mare în şedinţă, în parte şi pe cale presidială 1987 piese, rămînd astfel neresolvate la 31 Decemvrie 1886 157 piese, ear' la 31 Martie 1887 erau încă neresolvate 21 piese, cu totul dar' 2008 piese.

Consemnarea pieselor neresolvate şi restante, conform însărcinării sinodale dela 22 Aprilie 1886 nr. 61, se alătură aici sub litera A).

Referata o au purtat, cu puţin excepţiune, referenţii ordinari ai senatului Zacharia Boiu şi Nicolau Cristea, precum se va arăta mai de aproape în raportul general din partea consistoriului plenar.

II. Conscriptiunea anuală a clerului şi poporului arhidiececan pe a. 1886, rangiată după protopresbiterate, se alătură sub B), observându-se, că datele din protopresbiteratul Murş-Oşorheiu, din cauza adîncilor bătrîneţe ale protopresbiterului respectiv, sînt foarte defectuoase, şi nici după mai multe ursonii, date destul de timpuriu, nu s'au putut completa; s'au luat însă măsurile de lipsă pentru posibila înlăturare a scîderilor pe viitor.

După conspectul provocat, clerul arhidiececan consistă astăzi, cu un arhiepiscop şi metropolit în frunte:

a) în centru:

din Archimandrit şi Vicar arhiepiscopesc	1
Archimandrit şi asesor consistorial	1
Protosinel	1
Asesori consistoriali protopresbiteri	3
Director şi profesor seminarial, protopresbiter	1
Profesor seminarial protopresbiter	1
Profesori seminariali presbiteri	2
Archivar consistorial presbiter	1
Expeditor consistorial presbiter	1
Profesor seminarial protodicon	1
Cancelist consistorial diacon	1
la olaltă	15

b) în afară:

Protopresbiteri actuali, totdeauna şi parochi	32
Protopresbiteri fără parochii	3
Protopresbiteri emeritaţi	2
Administratori protopresbiterali (şi 1 protopresbiter ca administr. protopopesc)	3
Parochi	863
Administratori parochiali (fără parochii proprii)	26
Capelani	68
Diaconi	2
la olaltă	999

Prin urmare dar' clerul arhidiececan este reprezentat prin 1014 persoane, adică cu 29 mai puţine decît la anul 1885.

Numărul sufletelor în arhidieceasă este preste tot de 693.881, ceea-ce faţă cu anul 1885 ar arăta un crescîment de 5346 suflete, adică în procente 0.77, — un număr destul de nefavorabil, neajungînd adică crescîmentul nici la 1%.

Din cele 37 protopresbiterate ale arhidiecesei se arată decrescîment natural, adică mai mulţi morţi decît născuţi, în protopresbiteratele Haţegului şi Orăştiei, colo născuţi 1333, morţi 1444, şi aici „822, „832; ear' în protopresbiteratul Devei numărul născuţilor cu 695 este aproape ajuns de n-rul morţilor cu 689. Causa acestei aparente nefavorabile sînt partea cea mai mare boalele epidemice, cari au grassat între copii cu deosebire în părţile acelea, precum în anul trecut am avut să înregistrăm o aparenţă analoagă în Munţii-Apuşeni. În toate celelalte protopresbiterate populaţiunea se arată în creştere; mai însemnată este aceea — presupunînd firesc pretutindeni exactitatea datelor aşternute din protopresbiterate — în tracturile: Branului, Sebegului, Sibiului, Treiscanelor şi Unguraşului, unde numărul născuţilor întrece pe al morţilor cu 1/3, ba până aproape jumătate (la Bran morţi 452, născuţi 805.)

Comparînd numărul preoţilor cu al populaţiunii preste tot, rezultă că tot la 685—686 suflete se vine 1 preot, — proporţiune, carea, precum atestă conspectul anilor precedenţi, puţin variază din an în an.

III. Din numărul total al preoţilor de 1012 au reposedat sub durată anului 1886 preste tot 24, cu 4 mai mulţi decît în anul 1885; s'au chirotonit, şi anume clerici absoluţi cu calificaţiunea normală prevădută în regulamentul seminarial 23, ear' clerici extraordinari cu calificaţiune inferioară de cea normală 9. Conspectul tuturor celor chirotoniţi în decursul anului 1886 urmează sub C).

IV. Parochii vacante au rămas la finea anului 1885 92; în decursul anului 1886 au mai devenit în vacanţă 20, din parochiile vacante s'au întregit în decursul anului 1886 pe cale concursuală 26, aşă încît la 31 Decemvrie 1886 mai rămăseră în vacanţă 86 parochii.

Consemnarea parochiilor vacante se alătură raportului prezent sub litera D).

La întregirea parochiilor se înceacă pretutindeni, dar' cu deosebire unde dotaţiunea nu ajunge nici la cea de clasa a III., îmbunătăţirea venitului preotesc; însă fiind timpurile foarte grele şi poporul sărac, dar' mare şi sedus, fie de oameni interesaţi din sinul bisericii, dar' cu deosebire de alţii, cari stau afară de biserica noastră, preste tot cu puţin succes. De aci provine, că concurenţi cu calificaţiunea prescrişi nu se înduplecă, a ocupa atari posturi, cari nu le garantează subsistenţa; şi urmarea e, că se face loc pentru concurenţi cu calificaţiune mai puţină, cari sau fiind născuţi şi domiciliaţi în respectivele comune şi avînd acolo lăţite conexiuni familiare, sau fiind altmintrelea cunoscuţi poporului, sînt propuşi şi recomandaţi consistoriului ca candidaţi extraordinari. Astfel consistorul a fost necesitat de împregiurări, a întregi şi în decursul anului expirat mai multe parochii cu atari indivişi mai puţin calificaţi, pe cari apoi în cursuri extraordinare mai scurte s'a silit a-i înzestra baremi cu cunoştinţele elementare, indispensabile pentru îmbrăcarea tagmei preotesci şi purtarea oficiului parochial. Împregiurarea aceasta a fost adese-ori obiectul serioasei îngrijiri a autorităţii bisericesci, şi sperăm, că fiind ea predată spre studiere unei comisii consistoriale, în a. următor vom pute veni înaintea Preavenerabilului Sinod cu o propunere motivată pentru înlăturarea acestui neajuns. (Va urma.)

Scoalele româneşti din Macedonia.

(Urmare şi fine.)

A nouăsprezecea scoală deschisă a fost gimnasiul din Bitolia, capitala Macedoniei, în luna Martie, anul 1881 cu doi profesori de ştiinţă şi de limba franceză, d-nii V. Glodariu, ca director, şi V. Corvin. La 1 Septemvrie 1882 vine ca director diaconul Ioan Georgescu, care dădea şi lecţie de limba elenă şi religie, cu profesorii A. Bagav, de limba latină şi franceză, C. Cairetti de matematică, Agop Artinian de limba turcă, V. Petrescu de desen şi caligrafie. Apoi vine director earăşi R. Corvin, care dădea lecţii şi de limba latină, română şi istorie, dl N. Maimuca de fizică şi de limba franceză la clasa III-a şi de limba română la clasa I-a, D. I Ciuli de matematică, de contabilitate şi de religie, dl H. Paviliu de limba greacă şi de geografie, dl V. Petrescu de limba franceză la clasa I-a şi a II-a, de limba turcă de desen şi caligrafie. La înfiinţarea gimnasiului numărul elevilor era de 55, ear' la 1 Septemvrie se urcase la 70.*)

În gimnasiul din Bitolia s'a înfiinţat şi un internat în anul 1882, cu 46 bursieri, din care 40 sînt internaţi, ear' 6 stipendisti şi stau pe la familii.

Scoale de fete.

A douăzecea scoală, care s'a deschis mai întăiu, a fost cea din Ohrida, pe la Decemvrie 1878, de învăţătoarea Agatia Apostolescu, absolventă a scoalei centrale de fete din Bucureşti. Scoala are 35 eleve.

A douăzeci şi una scoală s'a înfiinţat în Cruşova, pe la sîrşitul anului 1878, de d-şoara Victoria Petrescu, absolventă a Asilului „Elena Doamna”, din Bucureşti. Mai târziu demisionînd, ea a fost înlocuită de d-şoara Sevastia Coloveloni, absolventă şi profesoară a Asilului din Bucureşti, care acum este directoara acestei scoli, avînd două subinstitutoare, pe dna Zaha Soţu, născută Groiu şi pe d-şoara Constantina Curti. Această scoală are 90 eleve.

A douăzeci şi doua scoală s'a deschis în Gopeş tot pe la sîrşitul anului 1879, de dna Elisa N. Cosmescu, născută Petrescu, absolventă a scoalei centrale de fete din Bucureşti, care demisionînd în luna Septemvrie 1883, a fost înlocuită cu d-şoara Elisabeta Groiu, fostă institutoare la scoala de fete din Cruşova. Această scoală are ca la 45 eleve.

A douăzeci şi treia scoală a fost deschisă în luna Martie 1881, în Vlaho-Clisura, dar' în realitate nu s'a organizat şi nu funcţionează regulat decît din luna Februarie 1882, când s'a numit institutoare la această scoală d-şoara Alexandria Calotescu, absolventă şi pedagoagă a Asilului din Bucureşti, care acum se află directoară acelei scoli, avînd de ajutoare pe dna Maria Damianovici, născută Trantaş. Scoala numără 57 eleve.

A douăzeci şi patru scoală s'a deschis la Bitolia, în luna Martie, anul 1881. Cea dintăiu institutoare a acestei scoli a fost dna Alexandria Bizanti, şi fiindcă numărul elevelor se înmulţise ajungînd până la 70, s'a numit institutoare şi d-şoara Smaranda Dieulescu, absol-

*) Sîntem informaţi, că astăzi gimnasiul are şese clase.

ventă a Asilului din Bucureşti. Scoala are acum 45 eleve.

A douăzeci şi cîncea scoală s'a înfiinţat la Molovişte, în anul 1881, de d-şoara Venera Chircu, fostă institutoare la scoala de fete din Bitolia, care mai târziu permutându-se la scoala de fete din Magarova, a fost înlocuită la scoala din Molovişte de dna Fania Guşu Papa Costa, născută Tono, fostă sub-institutoare la scoala de fete din Cruşova, care este acum şi institutoare titulară a scoalei din Molovişte. Elevele acestei scoli sînt în număr de 60.

A douăzeci şi şesa scoală s'a deschis în Magarova, tot în anul 1882, de d-şoara Sevasta Coloveloni, absolventă şi profesoară a Asilului din Bucureşti, care mai târziu permutându-se la scoala de fete din Cruşova, a fost înlocuită de d-şoara Venera Chircu. Acum este institutoare titulară a scoalei din Magarova. Numărul elevelor acestei scoli este de douăzeci şi două.

A douăzeci şi şaptea scoală s'a deschis în Constantinopol la anul 1884. Institutul acestei scoli a fost şi este dl Tascu Iliescu, Român din Cruşova. Scoala are 28 elevi cu eleve.

Cea mai mare parte din scoalele, pe care le-am însemnat precum şi gimnasiile pe internatul din Bitolia, au fost înfiinţate prin iniţiativa şi silinţele dlui Apostol Mărgărit, care în luna August 1878, a fost însărcinat de comitetul macedo-român cu inspecţiunea scoalelor româneşti din Macedonia, şi cu direcţia în genere a educaţiunii şi instrucţiunii Românilor din Macedonia, Epiro-Tesalia şi Albania, pentru-ca poporul român din acele ţinuturi ameninţat de pericolul desnaţionalisării, se se desvoalte în propriul lor element naţional.

Este de cel mai mare interes pentru noi, de a sprigini cultura şi dezvoltarea fraşilor nostri de preste Balcani, căci, deşi sîntem despărţiţi de ei prin o mare întindere de pămînt şi prin o naţionalitate deosebită de a noastră, totuşi este evident, că nu trebuie să lăsăm în părăsire acel element românesc, care a dovedit atîta energie şi atîta destoinicie în multe direcţiuni. Într'adevăr, cine poate sci ce ne ascunde viitorul!

Theodor T. Burada.

„Convorbiri Literare”.

Din public.)*

Convocare.

P. T. alegători români din ambe cercurile electorale ale cetăţii Sibiului sînt cu toată onoarea invitaţi a se întruni *Duminecă 19 Aprilie (1 Maiu) a. c.* la 3 ore p. m. la o conferenţă electorală în grădina „Hermann”.

Scopul întrunirii:

1. Constituirea subclubului.
2. Alegerea delegaţilor la conferenţa electorală convocată pe 7 Maiu n. a. c.

Sibiu, 16/28 Aprilie 1887.

N. Cristea m. p., Dr. N. Olariu m. p.,
preşed. club. elect. notar.

Convocare.

Alegătorii români din cercul „Cisnădiei” sînt convocaţi a se întruni în comuna *Boiţa* în 5 Maiu st. n., adică în ziua de St. George la 11 ore a. m. pentru alegerea alor doi delegaţi la conferenţa naţională ţinîndă în Sibiu la 7 Maiu st. n.

Răşinari, în 28 Aprilie 1887 st. n.

D. Şulufu,
preşedintele clubului electoral.

*) Pentru cele cuprinse în rubrica aceasta redacţia nu primesce răspunderea.

Posta ultimă.

Băile Herculane, 28 Aprilie n. Părechea regală română a sosit astăzi la oarele 5 după ameaşi spre a visita pe Maiestatea Sa Împărăteasa-Regina, carea a întîmpinat pe înalţii oaspeţi la gară.

Serviciul telegrafic

al

„TRIBUNEI”.

Băile Herculane, 29 Aprilie n. Părechea regală română a plecat astăzi la oarele 11 înainte de ameaşi.

Londra, 29 Aprilie n. „Biroul Reuter” află, că eventuala cădere a Emirului din Afghanistan nu va trebui să dea naştere unei complicaţiuni între Rusia şi Englitera. S'au discutat deja planuri, după care Rusia şi Englitera vor lua la cas de lipsă măsuri comune. Pentru a înăbuşi războiul între triburile afgane, Afganii vor fi puşi sub un domnitor aprobat şi spriginit de ambele puteri.

Londra, 29 Aprilie n. În 22 Aprilie un groaznic orcan a băntuit ţermurii nordici ai Australiei. Mai ales năile pescutorilor de mărgăritare au fost greu lovite; 40 de năi nu se află. Numărul celor periţi se socotesc la mai multe sute.

Redactor responsabil: **Aurel Popa.**

Extrase bisericesci-scolare.

Posturi vacante.

— Un post de capelan gr.-or. pre lângă parochul Teodor Pulca din Criș, cu filiile Cloasterf și Meșindorf, protopresbiteratul Cohalmului (Archidieceasă). Emolumentele sunt: a) porțiunea canonică de 8—9 jugere, ce aduc un venit anual de 150 fl. v. a.; b) simbria dela popor din materă și filii 150 ferdele computeate în bani 150 fl. v. a. anual; c) venitele dela îngropăciuni, sărindare, cununii și botez; apoi venitele din S. S. Păresemi și dela Pasci, computeate toate la olaltă. aduc un venit anual de 60 fl.; d) lemne pentru foc, venitul dintr'o grădină bisericească și din cimiter, dreptul la ghindă, aduc un venit anual de 40 fl. Toate venitele aceste computeate la olaltă aduc un venit anual în suma de: 400 fl. v. a., din care fiitorul capelan va ave jumătate, cu prospect pentru ocuparea postului învățătoresc. — A se adresa până în 21 Maiu st. n. la protopresbiterul Cohalmului: Nicolae D. Mircea.

— Un post de paroch gr.-or. în materia Vargiaș cu filiile: Olestelek, Saldabus, Bătanii-mari, Bătanii-mici, Hermanul-unguresc, Fulea și Bărdut, protopresbiteratul Cohalmului (Archidieceasă). Emolumentele sunt: 1. Casă nouă de locuit în materă cu superedificatele pentru economia de câmp; 2. Dela 181 de familii din materă și filii 195 ferdele de bucate; 3. Din materă 43 care de lemne de foc, anual; 4. Venitele de sub epitrafir dela botez, cununii și îngropăciuni. Toate aceste emolumente la olaltă computeate dau un venit anual de 300 fl. — A se adresa până în 21 Maiu st. n. la oficiul protopresbiter al Cohalmului.

— Un post de capelan gr.-or. lângă neputinciosul paroch Ioan Doican din comuna Sebeșul-inferior, protopresbiteratul Avrigului, (Archidieceasă). Dotațiunea împreună cu acest post este jumătate din venitele parochiei de clasa a treia, Sebeșul-inferior. — A se adresa până în 18 Maiu st. n. la protopresbiterul Avrigului: Ioan Căndea.

— Un post de profesor secundar de musica vocală la scoalele medii române gr.-or. din Brașov, și anume: la gimnasiu, scoala comercială și reală și la clasele IV și V de fete, care este de a se ocupa dela 1 Septemvrie a. c.

Cu acest post este împreunat și oficiul de instructor și conducător al corului bisericei rom. ort. res. dela St. Nicolae din Brașov, și se cer următoarele documente: a) că sunt de naționalitate Români și de religiunea gr.-orientală; b) că au purtare morală și politică bună; c) că sunt sănătoși; d) să producă testimoniu despre absolvarea cursului la vre-un conservator de musică, sau că posed cunoscințe temeinice din musica vocală și instrumentală. Emolumentele sunt: Pentru postul de profesor de musica vocală la scoale: salar anual de 500 fl. v. a. și pentru postul de instructor și conducător al corului bisericesc: salar anual de 600 fl. v. a. și 50 fl. pentru note. — A se adresa până în 1 Iunie st. n. a. c. la Eforia scoalelor gr.-or. din Brașov.

— Un post de paroch gr.-or. în parochia de cl. I-ă a Belințului (Diecesa Aradului). Emolumentele sunt: o sesiune de pământ arător de 30 jugere și stola îndatinată acolo, dela 210 numere de case. — A se adresa până în 31/15 Maiu a. c. la protopresbiterul tractual: George Crăciunescu în Belincz, p. u. Kiszetó.

Piața cerealelor din Portul Brăila.
Raportor Nicolai V. Perlea, Brăila.
Operațiile efectuate în 15 Aprilie 1887.

Vânzători	Cumpărători	felul	hectol.	greut. libre	prețul lei în aur
Nedescifrabil	Schmierer	Porumb	1700 6 1/4	6.40	
"	Carnavali	"	1700 60	6.72 1/2	
"	"	"	1000 61	6.72 1/2	
Verona	Chrisoveloni	"	700 61	6.45	
Vamvuri	G. Mendl	Grâu	1670 58 1/2	11.12 1/2	
Politi	Feitler	"	360 58 1/2	11.75	
"	"	"	3400 59	11.75	
Lombardo	"	"	4000 60 1/2	12.75	
Vamvuri	Emberico	"	3300 57 1/2	10.10	
Emberico	Carnavali	"	2100 57	10.85	
"	"	"	4200 58 1/2	11.72 1/2	
"	Fanciotti	"	3400 58 1/2	12.	
Vasmagidi	"	"	1920 56 1/2	10.35	
Vamvuri	"	"	2800 58 1/2	11.80	
Emberico	Verona	"	2000 58 1/2	12.	
Politi	Feitler	"	3200 59 1/2	12.75	
Emberico	Petricioni	Ovăș	6300 9 1/2 K.	8.70	
N. Ioan	Schmierer	Porumb	1100 60 1/2	6.40	
Anulescu	Peirano	"	700 60 1/2	6.40	
Vender	Nicolaidd	Rapiță	800 52 1/2	4.90	
Perlea	Peirano	Meiu	2600 58 1/4	4.—	

Bursa de București.

Cota oficială dela 27 Aprilie st. n. 1887.			
Renta amort. (5%)	Cump.	93 1/2 vënd.	94 3/4
Rur. conv. (6%)		83 40	—
Banca națională a României		940 —	950 —
Impr. oraș. București		34 —	36 —
Act. de asig. Națională		195 —	202 —
Scrisuri fonciare urbane (5%)		100.—	100. 1/2

Bursa de Budapesta

din 28 Aprilie st. n. 1887.

Renta de aur ung. 6%	—
" " " 4%	101 50
" " hârtie " 5%	87 50
Imprumutul căilor ferate ung.	150.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	98 50
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	127.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	115 50
Bonuri rurale ung.	104 50
" " cu cl. de sortare	104 50
" " bănățene-timșene	104 50
" " cu cl. de sortare	104 50
" " transilvane	104 50
" " croato-slavone	—
Despăgubire pentru dițma ung. de vin	99.—
Imprumut cu premiu ung.	119 —
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	144 50
Renta de hârtie austriacă	81.—
" " argint austriacă	82 25
" " aur austriacă	112 25
Losurile austr. din 1860	135 —
Acțiunile băncii austro-ungare	875 —
" " de credit ung.	287 25
" " " austr.	283 20
Argintul	—
Scrisuri fonciare ale institut. de cred. și ec. „Albina“	102.—
Galbeni împărătesci	5 93
Napoleon-d'ori	10 03
Mărci 100 imp. germane	62 35
Londra 10 Livres sterlingi	127 15

Bursa de Viena

din 28 Aprilie st. n. 1887.

Renta de aur ung. 6%	—
" " " 4%	100 60
" " hârtie " 5%	88 45
Imprumutul căilor ferate ung.	150 —
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	98.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	127 20
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	115.50
Bonuri rurale ung.	104 40
" " cu cl. de sortare	104.40
" " bănățene-timșene	104 25
Bonuri rurale ung. cu cl. de sortare	104 —
" " transilvane	104 30
" " croato-slavone	104 50
Despăgubire pentru dițma ung. de vin	98 75
Imprumut cu premiu ung.	118 —
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	124 30
Renta de hârtie austriacă	81.40
" " argint austriacă	82 40
Renta de aur austriacă	112 —
Losuri austr. din 1860	135.40
Acțiunile băncii austro-ungare	884 —
" " de credit ung.	248.—
" " " austr.	282.70
Argintul	—
Galbeni împărătesci	5 97
Napoleon-d'ori	10.03 1/2
Mărci 100 imp germane	62 25
Londra 10 Livres sterlingi	126.90

Cursul pieței din Sibiu

din 29 Aprilie st. n. 1887.

Hârtie-monetă română	Cump.	8.40 vënd.	8.45
Lire turcesci	"	11.20 "	11.30
Imperiali	"	10.21 "	10.31
Ruble rusesci	"	1.10 "	1.11

Nr. 5274/1887

[452] 1—3

Publicațiune.

În sensul §-lui 191 din legea despre dreptul de apă (art. XXIII: 1885) provoc pe toți acei proprietari de construcțiuni de apă și de drepturi de folosiri de apă existente în teritoriul comitatului Sibiu, cari la publicațiunea din 30 Noemvrie 1886, Nr. 8765, până la finea lui Martie 1887 nu 'și-au insinuat concesiunile privitoare la drepturile lor respective dovedile despre folosirea de 20 ani neconturbată, ca în termen de 6 luni adecă până inclusive în 26 Octomvrie 1887 să suplice pentru concesiune, căci la din contră drepturile lor se vor privi de șterse și despre construcțiunile lor va dispune autoritatea.

Se observă, că suplicele pentru căști-garea concesiunilor și celelalte scripte sunt în sensul §-lui 191 al. 2 din legea despre dreptul de apă scutite de timbru și competență.

Îndatorirea de a suplica pentru concesiune se extinde asupra proprietarilor tuturor construcțiunilor de apă supuse concesiunii; deci asupra întreprinderilor de irigare, de drenare, de apărare în contra inundărilor, de industrie, mai departe asupra apeductelor publice și private; asupra canalurilor publice și private, asupra stăvilor (gaturilor) de apărare și asupra jilipilor.

Sibiu, în 26 Aprilie 1887.

Vice-comitele comitatului Sibiu:

Gustav Thalmann.

Publicațiunile „Cancelariei Negruțiu“

în Gherla — Sz.-Ujvár — Transilvania.

[432] 11

„Amicul Familiei.“ Diar beletristic și enciclopedic-literar cu ilustrațiuni. Cursul XI. — Apare în 1 și 15 și a unei în numeri câte de 1 1/2—2 1/2 coale cu ilustrațiuni frumoase; și publică articoli sociali, poesii, novele, romanuri, saueniri de călătorie ș. a.; — mai departe tractează cestiuni literare și științifice, cu reflexiune la cerințele vieții practice; apoi petrece cu atențiune vieța socială a Românilor de pretutindenea, precum și a celorlalte poporațiuni din patrie și străinătate; și prin umor dulce și satiră aleasă nisuesce a face câte o oară plăcută familiei strivite de grijile vieții; și preste tot nisuesce a întinde tuturor indivișilor din familie o petrecere nobilă și instructivă. — Prețul de prenumerațiune pe anul întreg e 4 fl., pentru România și străinătate 10 franci — lei noi, plătibili și în timbre postale.

„Prețul român.“ Revistă bisericească, scolastică și literară. Cursul XIII. — Apare în broșuri lunare câte de 2 1/4—3 1/4 coale; și publică articoli din sfera tuturor sciințelor teologice și între acestia mulțime de predice pe Dumineci, sêrbători și diverse ocațiuni, — mai departe studii pedagogice-didactice și științifice-literare. — Prețul de abonament pe anul întreg e 4 fl., — pentru România 10 franci — lei noi, plătibili și în bilete de bancă și în timbre postale.

Poterea amorului. Novelă de Paulina C. Z. Rovinaru. Prețul 20 cr.

Idealul pierdut. Novelă originală de Paulina C. Z. Rovinaru. Prețul 15 cr.

Opera unui om de bine. Novelă de Paulina C. Z. Rovinaru. Prețul 15 cr.

Fântâna dorului. Novelă populară de Georgiu Simu. Prețul 10 cr.

El trebuie să se însoare. Novelă de Maria Shwartz, traducere de N. F. Negruțiu. Prețul 25 cr.

Branda sau nunta fatală. Schiță din emigrarea lui Dragoș. Novelă istorică națională. Prețul 20 cr.

Numerii 76 și 77. Narațiune istorică după Wachsmann, de Ioan Tanco. Prețul 30 cr.

Probitatea în copilărie. Schiță din sfera educațiunii. După Ernest Legouvé membru al academiei franceze. Prețul 10 cr.

Herman și Dorotea după W. de Goethe, traducțiune liberă de Constantin Morariu. Prețul 50 cr.

Ifigenia în Aulida. Tragedie în 5 acte, după Euripide tradusă în versuri de Petru Dulfu. Prețul 30 cr.

Ifigenia în Tauria. Tragedie în 5 acte, după Euripide tradusă în versuri de Petru Dulfu. Prețul 30 cr.

Petulantul. Comedie în 5 acte, după August Kotzebue tradusă de Ioan St. Șilutiu. Prețul 30 cr.

Carmen Sylva. Prelegere publică ținută în salele gimnasiului din Fiume prin Vincențiu Nicora prof. gimnas. — Cu portretul M. S. Regina României. Prețul 15 cr.

Poesii, de Vasiliu Ranta-Buticescu. Un volum de 192 pagine, cuprinde 103 poesii bine alese și arangiate. Prețul redus (dela 1 fl. 20 cr.) la 60 cr.

Trandafiri și vioarele, poesii populare culese de Ioan Pop Reteganul. Un volum din 14 coale. Prețul 60 cr.

Tesaurul dela Petroasa sau Cloșca cu puiei de aur. Studiu archeologic de D. O. Olinescu. Prețul 20 cr.

Apologie. Discusiuni filologice și istorice maghiare privitoare la Români, înverderite și rectificate de Dr. Gregoriu Silași. — Partea I. Paul Hunfalvy despre Cronica lui Georg. Gabr. Șincai. Prețul 30 cr.

Renascerea limbei românesce în vorbire și scriere înverderită și aprețiată de Dr. Grigoriu Silași. (Op complet.) Broșura I, II și III. Prețul broș. I, II, câte 40 cr. — Broșura III. 30 cr. Toate trei împreună costau 1 fl. v. a.

Biblioteca Săteanului român. Cartea I, II, III, IV. cuprind materii foarte interesante și

amuzante. Prețul la toate patru 1 fl., — câte una deosebi 30 cr.

Biblioteca Familiei. Cartea I. Cuprinde materii foarte interesante și amuzante. Prețul 30 cr.

Colectă de rețete din economie, industrie, comerț și chemie pentru economi, industriași și comercianți. Prețul 50 cr.

Economia pentru scoalele popor. de T. Roșiu. Ed. II. Prețul 30. cr.

Îndreptar teoretic și practic pentru învățământul intuitiv în folosul elevilor normali (preparandiali), al învățătorilor și al altor bărbați de școală de V. Gr. Borgovan, profesor preparandial. Gherla. Imprimăria „Aurora.“ 1885. Prețul unui exemplar cu porto francat 1 fl. 80 cr. v. a. Devisa acestui op e: „Tot ce putem arêta, sê arêtam pruncilor!“ și în literatura noastră pedagogică abia aflăm vre-un op întocmit după lipsele scoalelor noastre în măsura în care este acesta! pentru aceea îl și recomandăm sprijinirii publicului român mai ales directorilor și învățătorilor ca celor în prima linie interesați.

Spicuire din istoria pedagogiei la noi — la Români. De Vas. Gr. Borgovan. Prețul 30 cr.

Manual de gramatica limbei române pentru scoalele populare în trei cursuri de Maxim Pop, profesor la gimnasiul din Năsêud. — Manualul acesta este aprobat prin înaltul minister de culte

și instrucțiune publică cu rescriptul de datul 26 Aprilie 1886 nrul 13193. — Prețul 30 cr.

Nu mă uita. Colecțiune de versuri funebreale, urmate de iertăciuni, epitafii ș. a. Prețul 50 cr.

Cele mai ieftine cărți de rugăciuni:

Mărgăritarul sufletului. Carte bogată de rugăciuni și cântări bisericesci foarte frumos ilustrată. Prețul unui exemplar broșurat e 40 cr., legat 50 cr., legat în pânză 60 cr., legat mai fin 60, 80, 90 cr., 1 fl., în legătură de lux 1.50—2.50.

Micul mărgăritar sufletesc. Cărticică de rugăciuni și cântări bisericesci — frumos ilustrată, pentru pruncii școlari de ambe sexele. Cu aprobarea jurisdicțiunii sup. bisericesci. Prețul unui exempl. broșurat e 15 cr., — legat 22 cr., legat în pânză 26 cr.

Cărticică de rugăciuni și cântări pentru pruncii școlari de ambe sexele. Cu mai multe icoane frumoase. Prețul unui exemplar trimis franco e 10 cr.; — 50 exemplare costau 3 fl.; 100 exemplare 5 fl. v. a.

Visul Prea Sănteii Vergure Maria a Născătoare de D-șeu urmat de mai multe rugăciuni frumoase. Cu mai multe icoane frumoase. Prețul unui exemplar spedit franco e 10 cr., 50 exemplare 3 fl., 100 exemplare 5 fl. v. a.

Tot acolo se cumpără ACȚIILE TUTUROR institutelor de credit și economii și se schimbă cupoanele aceloră cu trei luni înainte de scadența lor.